

Af *Sigsgaard* (VS) til finansministeren:

»Hvad bliver de konkrete virkninger af den aftalte nedskæring på 7 mill. kr. af beløbet til miljøministeriets arealerhvervelser, som ifølge oplysninger i pressen er indgået i forhandlingerne mellem regeringen og nogle borgerlige partier?«

(Spm. nr. 311).

Skriftlig begrundelse.

De afgørende beslutninger træffes ved korridorforhandlinger, og befolkningen er meget dårligt informeret om, hvad der overhovedet forhandles om. Det gælder også dem, der rammes af de direkte nedskæringer eller af opgivelsen af planer og projekter.

I en situation, hvor danske og vesttyske jordkøb truer de sidste attraktive strandområder, er det uforsvarligt, at forligspartierne atter svigter løftet fra 1972 om bl. a. ved statsopkøb at sikre befolkningens adgang til de sidste ubyggede kystnære arealer af høj rekreativ værdi. Det mest effektive langsigtede værn mod hotelbyggeri på vestkysten er statsopkøb af jord. Den regering, der har talt om behovet for feriebyer for de mange og har stoppet etableringen af nye kystnære sommerhusområder, går imod sin egen politik ved korridoraftalerne.

Så længe den socialdemokratiske regering kan få lov til uforstyrret at forhandle bag lukkede døre med vennerne i de borgerlige partier, ser det ud til, at regeringen er rede til at sælge alt. Der træffes aftaler, som ingen uden for den snævre kreds – og da slet ikke dem, det går ud over – har mulighed for at reagere på i tide. Enhver offentlig debat er reelt afskåret. Dette er baggrunden for det stillede spørgsmål.

Sigsgaard (VS):

Op til 1972, da et flertal her i tinget havde ansvaret for, at Danmark kom ind i EF, var vi jo nogle stykker, der var meget betænkelige ved, hvad en tilslutning til EF kunne betyde. Den kunne betyde, var vi bange for, noget for beskæftigelsen, den kunne betyde noget for vore sociale forhold, for vore uddannelsesmæssige forhold. Tilhængerpartierne malede jo alt rosenrødt. Udviklingen har vist noget andet. På ét punkt var de lidt forsigtige. De gav til en vis grad ret i, at de rekreative områder her i landet godt kunne tænkes truet, såfremt man kom ind i fællesmarkedet, og hårdt

trængt sagde de dengang til de betænkelige: I skal alligevel ikke være spor bange, for vi afsætter jo bare nogle penge, så kan staten købe nogle arealer op og på den måde forhindre, at alt for meget går til f. eks. vesttysk hotelbyggeri. Der blev faktisk afsat nogle penge eller lovet afsat nogle penge. De midler, der dengang var et par hundrede millioner kroner, blev afsat. De er senere blevet beskåret, og nu hævdes det i pressen – og det er det, jeg godt ville have lidt oplysning om – at de yderligere er beskåret med ca. 7 mill. kr.

Det sker i en situation, hvor der faktisk er pres bl. a. på vestkysten, når det gælder hotelbyggeri, når det gælder sommerhusbyggeri, pres fra vesttysk side, hvilket har givet anledning til nogen nervøsitet i miljøministeriet og andetsteds for, om der nu faktisk var muligheder i lovgivningen for at forhindre det, og det er blevet sagt fra flere sagkyndige, at det eneste effektive værn i sidste ende, det er statslige opkøb af jord. Derfor vil en besparelse på nogle millioner kroner på netop den konto i den her henseende være temmelig katastrofal, så jeg håber at få det spørgsmål belyst.

Finansministeren (*Heinesen*):

Det af hr. *Sigsgaard* stillede spørgsmål må bero på manglende kendskab til de ændringsforslag til finanslovsforslaget, som regeringen har fremsendt til finansudvalget, og jeg må altså endnu en gang konstatere, at forbindelseslinjen mellem venstresocialisterne og socialistisk folkepartis repræsentant i finansudvalget må være mere end mangelfuld. Der er intet forslag til besparelser stillet på det af hr. *Sigsgaard* nævnte område.

Sigsgaard (VS):

Nu skulle det her jo nødvendigvis blive en strid om ord. Det, der antagelig er tale om i denne her sag, hvis der er tale om noget – og det vil jeg også lige have ministerens kommentar til, hvis det er muligt – det er vel, at man foreslår et mindre beløb afsat, end man oprindeligt havde tænkt sig. Det er muligt, at det er det, der er forklaringen på det. Jeg tror, ministeren er klar over, at der i pressen, bl. a. i Politiken for den 31. januar – og jeg tror samme dag i Information – udtrykkelig blev nævnt dette beløb på 7 mill. kr., som man ville bruge mindre end forudset. Det er ikke sikkert, at der er tale om et reelt ændringsforslag, men det er jo sagens realiteter, vi skal have frem her, og der-